

Zoetermeer, 25 december 2018

Lieve donateurs, familie en vrienden,

'Sharing is Caring', drie simpele woorden, maar steeds als ik deze woorden uit de mond van meisjes uit het Radha Kishan Home hoor, voel ik de diepere betekenis ervan. Het is zo simpel dat je er eigenlijk niet over nadenkt. Maar wanneer een kind zonder enige eigen bezittingen dit zegt, ontroert het mij. De aandacht voor elkaar die eruit spreekt. Deze meisjes delen eten en kleding, maar zij delen ook hun verdriet en blijdschap. Zij zorgen voor elkaar.

Ook uw donaties zijn een vorm van Sharing is Caring. Met uw financiële steun zorgen wij samen voor de kinderen uit het Radha Kishan Home en het Manasu Girl Care Center. Ik wil u hartelijk danken voor uw donatie!

Medio november jl. heb ik de twee projecten van Manasu bezocht.*

Stichting Manasu helpt de kinderen uit het Radha Kishan Home op de volgende wijze:

- 23 jongeren volgen een MBO of een HBO opleiding.
- Een leraar Engelse taal. Deze geeft zes keer per week een uur Engelse les in het jongenstehuis.
- Een computerleraar die in het jongenstehuis computerkunde geeft.

Meisjes die in 2018 zijn gestart met een nieuwe opleiding, gesteund door Manasu

De grootste verandering in het Radha Kishan Home, maar ook in alle opvanghuizen door heel India, is dat jongens en meisjes niet meer samen op een terrein mogen wonen.

Begin van dit jaar zijn namelijk 34 meisjes uit een opvanghuis van de overheid, in de staat Bihar, in het Noordoosten van India, ernstig geestelijk en fysiek mishandeld. Ook seksueel, na eerst gedrogeerd te zijn. Deze meisjes varieerden in leeftijd van 7 tot 17 jaar. De misstand kwam aan het licht doordat een meisje wist te ontsnappen en de politie heeft ingelicht. Naar aanleiding van deze afschuwelijke gebeurtenis, heeft de overheid allerlei regels opgesteld, waaronder, naast het plaatsen van video camera's en de verplichting van een vergunning om een opvanghuis te runnen, de scheiding tussen jongens en meisjes. Vanaf juni jl. verblijven de jongens van 6-12 jaar uit het Radha Kishan Home, in het jongenstehuis in Shivarampally.

Zomaar een kind...

Hierboven ziet u twee zusjes, het jongste meisje viel mij op tijdens het avondeten, zij kon nauwelijks haar ogen openhouden en zat steeds te knikkebollen. Ik zag dat zij een groot litteken op haar knie had. Het blijkt dat haar moeder twee jaar geleden zich van het leven heeft beroofd door middel van zelfverbranding. Het oudste meisje was op school, maar de jongste rende naar haar moeder toe en vatte ook vlam. Het moet een traumatische gebeurtenis zijn voor haar en haar zus om hun moeder te verliezen. Het is fijn dat zij liefdevol in het kindertehuis worden opgevangen. Zo zijn er vele verhalen en dit is "zomaar" een meisje.....

Met 80 meisjes een indringend en motiverend gesprek gevoerd. In Nederland zijn de kansen en de mogelijkheden voor kinderen vele malen groter dan voor hen in India. Het leven in India en zeker voor de meisjes is moeilijker. Hun enige kans op een beter bestaan en een onafhankelijk leven leiden is hard studeren en daarna gaan werken. Het was heel bijzonder om in dit gesprek te ervaren hoe deze meisjes zich dat al op jonge leeftijd bewust zijn en bezig zijn met hun toekomst.

Daily Time Table

S.No	Daily Routine	Timings
1	Wake up	5:00 AM
2	Study hour	6:00 AM to 7:00 AM
3	Prayer	7:00 AM to 7:30 AM
4	Break-fast	7:30 AM to 8:00 AM
5	Children get ready for school	8:00 AM to 8:30 AM
6	Go to School	8:40 AM
7	Lunch	12:30 PM to 1:15 PM
8	Return from school	4:30 PM
9	Snacks	4:30 PM to 5:00 PM
10	Refresh & Playing	5:00 PM to 6:00 PM
11	Tuition	6:00 PM to 7:30 PM
12	Dinner	7:30 PM to 8:15 PM
13	T.V. time	8:30 PM to 9:00 PM
14	Go to bed	9:00 PM

Hiernaast een schematische weergave van het dagelijks leven van de kinderen uit het tehuis. In India is het gebruikelijk dat iedereen vroeg op staat. Maar voor kinderen onder de 10 jaar vind ik om 05.00 uur opstaan wel heel vroeg. Hun enige echte vrije dag is de zondag. Het zijn lange dagen.

Het waren weer fantastische vijf dagen in het meisjestehuis en in het jongenstehuis in Hyderabad. Bijzondere gesprekken en mooie momenten. Zo heb ik met twee oudere meisjes gesproken over de politiek en de maatschappelijke situatie. India verandert langzaam, maar de veranderingen ten opzichte van de meisjes gaat nog te langzaam. De meisjes geven aan dat Manasu empowerment, bewustwording en de positie van de vrouwen benadrukt, maar ook kansen geeft om een beroepsopleiding te volgen. Dit is natuurlijk prachtig om te horen!

En dan is daar ook weer het afscheid van alle lieve kinderen en medewerkers van het tehuis. Ik wil u nog zoveel meer vertellen en met u delen, maar Manasu Girl Care Center is ook een mooi project om u over te informeren.

Manasu Girl Care Center (MGCC)

Het was weer een warm welkom, kinderen die naar me toe rennen met ballonnen, mij omhelzen en kusjes geven. Een kaartje geven met de tekst: "Share your smile with the world, it is a symbol of Peace." Ik kan alleen maar zeggen dat ik dankbaar ben en me bevoorrecht voel.

In de laatste nieuwsbrief schreef ik dat we het opvangen van meisjes uit een kwetsbare positie gaan uitbreiden. Van de opvang van 25 meisjes willen we geleidelijk naar 45 meisjes gaan. Manasu en Kidpower werken hierin samen. Momenteel wonen er in het opvanghuis 26 meisjes, vier oudere meisjes, waar wij ook verantwoordelijk voor zijn, verblijven in een hostel bij hun school. Er zijn ook een aantal meisjes naar hun moeder, tante of oma teruggegaan. Kidpower ondersteunt hen wel bij hun studie.

Het is toch wel heel bijzonder dat in die vijf dagen geen enkele ruzie voorvalt tussen de meisjes onderling. Er heerst een positieve en vrolijke sfeer.

Manasu Girl Care Center heeft ook te maken met de nieuwe eisen van de Overheid. Er is videobewaking en de vergunning hangt zichtbaar aan de muur. Er moet ook een aparte ziekenkamer zijn, die als zodanig vermeld staat. De Child Welfare Committee (CWC) controleert dit. Zij komt maandelijks langs en spreekt ook apart met de kinderen. Dit is natuurlijk een positieve ontwikkeling. Maar de administratie is ook enorm toegenomen en dit gaat soms ten koste van de kinderen.

Nieuwe meisjes die in de laatste 11 maanden in het MGCC worden opgevangen

Dit is Sravani, 16 jaar. Haar beide ouders zijn overleden. Zij heeft vanaf haar derde jaar met haar broertje samen bij haar oma gewoond (vlakbij Manasu Girl Care Center). In 2014 waren hevige cyclonen aan de Oostkust en haar oma kreeg een hartaanval en is overleden. Sravani praat met veel liefde over haar oma. Na de dood van haar oma is zij in het MGCC gekomen. Haar broertje ging naar een jongenstehuis. Soms brengt zij een bezoek aan hem. Zij vertelt dat zij hartproblemen heeft en dat zij dagelijks medicatie moet innemen. Later heb ik vernomen dat haar beide ouders aan HIV zijn overleden en enkele maanden geleden is na

onderzoek gebleken dat zij ook met HIV is besmet. Sravani weet dit zelf niet. Misschien is het ook maar beter zo. Zij kan met medicatie en goede voeding een zo normaal mogelijk leven leiden, maar blijft fysiek zwak. Zij is een goede studente en wil hierna MBO landbouw doen. Zij vertelt dat zij van de natuur houdt. Sravani is een bijzonder lief meisje met een prachtige lach!

Rajeswari

Jahnavi

Rajeswari, 6 jaar oud. Zij woont vanaf december 2017 in het opvanghuis. Haar moeder is onlangs hertrouwd en nu wil haar nieuwe partner niet de zorg dragen voor Rajeswari. Moeder is sinds haar verblijf niet op bezoek geweest om haar dochter te zien. Het is mogelijk dat haar man dit verbiedt. Alleen oma komt eens in de maand langs. Rajeswari is een vrolijk en een beweeglijk meisje en wanneer zij muziek hoort, kan zij uren dansen. Ik hoop dat zij ondanks de verlies ervaringen, een fijn leven zal krijgen in MGCC. Zij is jong en ik acht haar kansen groot. Zij wordt liefdevol opgevangen en krijgt de kans om te studeren.

Jahnavi, 8 jaar. Woont sinds oktober 2018 in Manasu Girl Care Center. Haar vader is overleden. Zij heeft wel een moeder, maar deze heeft geen inkomsten. Child Welfare Committee heeft aan MGCC gevraagd om haar op te vangen. Moeder heeft getekend dat haar dochter gedurende vijf jaar in het opvanghuis zal blijven (ook onderdeel van de nieuwe regelgeving). Jahnavi was erg verzwakt toen zij in het opvanghuis kwam. Zij is nog een beetje verlegen en onzeker.

Wanneer je vijf dagen 24x7 in het Center bent vallen een aantal dingen op. Gelukkig kan ik dit bespreekbaar maken. Zo moeten Jahnavi en Rajewari en alle andere kinderen iedere ochtend van 06.00-08.00 uur studeren. Hierna moeten zij ook nog van 09.00-15.30 op school zitten. En van 18.00-20.00 weer studeren. Ik weet niet of dit heel efficiënt is. Ook heb ik geadviseerd als zij toch iedere ochtend moeten studeren, om aan jonge kinderen verschillende activiteiten aan te bieden. Tekenen, of een boekje voorlezen en daar vragen over stellen, om zo het begrijpend lezen te stimuleren.

Hierboven de lieve medewerkers die de dagelijkse zorg hebben voor de kinderen.

Manasu Facebook is er nog niet, na alle perikelen rondom Facebook is er besloten om hiermee nog even te wachten. Ik overweeg nu Instagram voor MGCC.

Tenslotte: Sharing is Caring! Nu, met de uitbreiding van het MGCC is er extra geld nodig. Ook het leven in India wordt steeds duurder. Het zou fijn zijn als u de nieuwsbrief aan goede familie of vrienden wil doorsturen.

Rekeningnummer van Manasu: NL60INGB0008547647 te Zoetermeer.

Graag wil ik u bedanken voor uw financiële steun en uw vertrouwen. Ik ben vooral dankbaar dat we dit samen kunnen doen. Een mooiere toekomst bieden aan de kinderen in India en hun leven een beetje kleur geven. Ik zie vooral blije en lieve kinderen, die dromen van een beter leven. Dit is niet alleen hun droom, maar ook van hun toekomstige kinderen.

Met de eenvoudige woorden 'Sharing is Caring', maken we samen zeker het verschil in mensenlevens!

Ik wens u een mooi, liefdevol en gezond 2019!

Hartelijke groet,

Sandhya Siccama

*bestuursleden betalen de reiskosten om de projecten te bezoeken zelf.

Stichting Manasu
Postadres
Bijvoetplan 12
2728 DB Zoetermeer
E-mail Manasu@zonnet.nl

Inschrijffnummer K.v.K. 27189250
IBAN: NL60 INGB 0008 5476 47
www.manasu.nl